

ГЛАВА 2.

Классическа вечеря.

Готвачитѣ и готварницата.

Апикидъ въ къщата на Юна.

Свиданіето имъ.

Стигнъ днештъ, когато Диомедъ бѣ призовалъ на вечеря най-отбранитѣ си пріатели, и не бѣхъ поканени само Главкъ любезныйтъ, Юна прелестната, едилтъ Пайса, Клодій благородныйтъ, Фулвій безмъртвыйтъ, Лепидъ нѣжныйтъ, и епикурецьтъ Салустій. Диомедъ чакаше еще одного сенатора отъ Римъ, чловѣкъ много прѣчутъ и фаворитъ на двора, който ради здравіето си бѣ пожелалъ помпейскія климатъ, и отъ Херкуланумъ единъ славенъ воитель който воюва противъ Юдентъ съ Тита и като спечели въ този походъ безчисленно богатство похваляваше са отъ пріателитѣ си като мѣжъ на когото безкорыстнытъ заслуги никога не ще може отечеството да възнагради по достоинство; но гоститѣ бѣхъ по многочисленны, защото, съвсѣмъ че по изящната римска мода, тѣ не трѣбаше да бѣдѣтъ нпто помалко отъ трима нпто помного отъ деветъ, туй правило лесно са престѣпваше ради великолѣпіе; разказватъ даже че единъ отъ найраскошнитѣ тогасъ чловѣци ималъ на вечерята си съкоги триста отборъ гости. А Диомедъ въ туй отношеніе са показа поумбрень като удвои само числото на музйтѣ. Осемнайсетъ слѣдователно бѣхъ призованытъ, и туй число не бѣше съвършено запретепо отъ обычай. *Помного пріатели помного веселіе*, туй е пословишка догма, която обаче по опытъ ми са доказа погрѣшителна. Диомедъ, съвсѣмъ че бѣ пристрастенъ до полуда да исказва силата и познаніята си, но не бѣ лишенъ и отъ търговскій разумъ, нпто забравяше че *окото на господаря храни коня*, той станъ отъ сънь рано въ ношната си широка дреха, съ широки ботушы и съ една прчка въ рѣка за да покаже на слугитѣ разны занятія или за да удари по раменитѣ нѣкого отъ тѣхъ който са покаже неприлежень, ходяше насамъ патагъкъ по спчкытъ стай на великолѣпныя си лѣтеи домъ.

Той не счете униженіе да прегледа готварницата дѣто са занимавахъ най искуснытъ готвачы. Щомъ престѣпи прага на готварницата и дръккането на котлетета, на пироститѣ, и взаимнытъ ругателства на готвачитѣ пріято докачихъ слуха му. Необходиматъ